Nr. 39. 1931.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 26. września 1931 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie władz.

38.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego

z dnia 8. września 1931 r.

w sprawie zabezpieczenia podaży o regulowaniu cen przedmiotów powszechnego użytku.

Na mocy art, 2. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31. sierpnia 1926 r. (Dz. U R. P. Nr. 91 poz. 527) w brzmieniu Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 374) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku, oraz na mocy rozporządzenia Min. z dnia 29-go października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 607) i rozporządzenia z dnia 7. sierpnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73. poz. 596) zarządza się co następuje:

§ 1.

Przysługujące Wojewodzie Śląskimu, uprawnienia art. 1 punkt b cytowanego na wstępie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, przekazuje się Powiatowym Władzom Administracji Ogólnej na terenie ich zakresu działania.

§ 2.

Władze te wyznaczać będą ceny za mąkę, pieczywo, mięso, słoninę, smalec i wyroby masarskie w swym okręgu administracyjnym, o ile zajdzie tego potrzeba, dla zapobieżenia i przeciwdziałania zwyżce cen, nieusprawiedliwionej zwyżką kosztów produkcji lub wymiany.

Podstawą do wyznaczania cen są koszta produkcji i gospodarczo usprawiedliwione koszta wymiany.

§ 3.

Władze wymienione w § 1 uprawnione do wyznaczenia cen, wyznaczają je po uprzedniem zasięgnięciu opinji, powołanych przez nie Komisji do badania cen.

§ 4.

Komisja do badania cen urzęduje w siedzibie władzy administracyjnej wymienionej w § 1 i składa się w równych częściach z przedstawicieli konsumentów oraz przedstawicieli producentów i handlu.

§ 5.

Członków Komisji do badania cen powołuje kierownik władzy administracyjnej, przy której jest ona czynna z pośród delegatów, wskazanych przez Spółdzielnie spożywców i robotniczo-pracownicze związki oraz przedstawicieli rolnictwa i zainteresowanych gałęzi przemysłu i handlu.

Przewodniczącym Komisji jest z urzędu kierownik władzy administracyjnej, przy której Komisja jest czynna, lub jego zastępca.

§ 6.

Komisja może obradować w sekcjach; w tym wypadku zostanie wydany regulamin, który określi sposób i porządek obrad komisji, względnie sekcji.

§ 7.

Zakres działania Komisji (sekcji do badania cen) obejmuje:

a) opinjowanie na jakie rodzaje (gatunki przedmiotów) z pośród wymienionych w § 2-gim niniejszego rozporządzenia należy wyznaczyć ceny i w jakiej wysokości,

b) badania kalkulacji cen, przedstawionych komisji przez wytwórców i kupców.

c) wydawanie opinji co do wysokości cen na żądania władz administracyjnych, Sądów i instytucji publicznych.

§ 8

Winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych, ulegną karze, w myśl art. 4 i 5 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31. sierpnia 1926 r., o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) oraz art. 64 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365).

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31. sierpnia 1932 r.

Wojewoda Śląski:

w. z.:

(—) Dr. Saloni,

Wicewojewoda.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Urzędu Okręgowego w Janowie

z dnia 17. sierpnia 1931 r.

o utrzymaniu porządku i czystości na ulicach, placach i chodnikach publicznych w obrębie gminy Janów.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z 11. III. 1850 r., (Zb. U. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z 13. XII. 1872 / 19 III. 1881 (Zb. U. str. 179) oraz § 55 ustawy o kompetencji władz z 1. VIII. 1883 r. (Zb. U. str. 237) za zgodą Rady gminnej z dnia 31. sierpnia 1931 r., zarządzam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Karze grzywny do 9,— zł., lub aresztu do trzech dni ulegnie:

1. kto bez dozoru puszcza na drogach lub placach publicznych konie, krowy, kozy, gęsi i kaczki,
2. kto prowadzi bez uwięzi po ulicach lub placach publicznych konie, krowy lub kozy,
3. kto prowadzi konie, krowy, kozy, gęsi lub kaczki na chodnikach przeznaczonych dla pieszych,
4. kto puszcza na zieleńce publiczne konie, krowy, kozy, gęsi, kaczki i kury.

Niezależnie od kary w pierwszym ustępie wymienionej winni odpowiadać będą według ustawy o policji polnej i leśnej z 1. IV. 1880 r., (Zb. U. str. 230) i rozporządzenia policyjnego o policji polnej i leśnej z 15. VII. 1890 (G. U. nr. 30) za czyny tam wymienione.

§ 2.

Publicznemi w myśl § 1 uważa się te drogi, które nie są zaopatrzone w napisy „droga prywatna".

II. Postanowienia karne i końcowe.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia policyjnego karani będą według zasad przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. III. 1928 o postępowaniu karno-administracyjne (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365) i ustawy z dnia 19. II. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 13).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej powiatu Katowickiego.

Naczelnik Urzędu okręgowego

(—) Szeja

L. dz. St. 35/31 O.

Katowice, dnia 12. września 1931.

Śląski Urząd Wojewódzki

L. K. 1558|10.

Dot.: Firma „Naftamin" Spółka Akcyjna dla przemysłu naftowego — prośba o nadanie prawa wodnego na pobieranie wody z rzeki Kłodnicy i na odprowadzanie oczyszczonej wody fabrycznej do tej rzeki.

OBWIESZCZENIE.

Firma „Naftamin", Spółka Akcyjna dla przemysłu naftowego w Katowicach, wniosła prośbę o udzielenie jej po myśli postanowień § 46 ustawy wodnej z dnia 7. kwietnia 1913 r. (Zb. U. str. 53) prawa pobierania wody z rzeki Kłodnicy i doprowadzania oczyszczonej wody fabrycznej do tej rzeki na obszarze miasta Katowic, oraz gminy Piotrowice, według przedłożonego projektu technicznego.

Projekt ten i wyjaśnienia, dotyczące tego zamierzonego przedsiębiorstwa, będą wyłożone do publicznego wglądu w Magistracie w Katowicach i w starostwie w Pszczynie w godzinach urzędowych przez przeciąg dwóch tygodni począwszy od **poniedziałku, dnia 28. września 1931r. do poniedziałku dnia 12. października 1931r.**

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie w podwójnem wygotowaniu albo też protokolarnie zgłosić w Magistracie w Katowicach, względnie w Starostwie w Pszczynie, zarzuty przeciw zamierzonemu przeciębiorstwu, żądania w przedmiocie wzniesiena i utrzymania urządzeń względnie wypłaty odszkodowań, jakoteż wnieść inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowania wody, przez które mogłoby podlec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez petenta, wraz z podkładkami technicznemi, przepisanemi Nr. 2-5 trzeciego rozporządzenia wykonawczego do ustawy wodnej z 1913 r.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania nadanego prawa podnosić tylko pretensje, przewidziane w § 82, powołanej wyżej ustawy wodnej. Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swojem czasie osobny termin.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej:
Przewodniczący
w. z.
(—) Dr. Saloni)
Wicewojewoda.

(Ciąg dalszy z nr. 38.)

Rozporządzenie

z dnia 30 lipca 1931 r.

Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Komunikacji w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (przeciwalkoholowej).

Wyroby pejsachowe z melasy i z owoców nie mogą zawierać ponad 45⁰ alkoholu.

§ 3. Przechowywanie w naczyniach otwartych, podawanie i sprzedaż do spożycia na miejscu, wszelkiego spirytusu, w tem spirytusu pejsachowego, w miejscach detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych z wyszynkiem jest wzbronione; zakaz ten nie dotyczy sprzedaży w naczyniach zamkniętych spirytusu do użytku domowego, oraz spirytusu pejsachowego w miejscowościach, w których niema miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych bez wyszynku.

§ 4. Przez fuzle w znaczeniu artykułu 1 ustawy, rozumieć należy odpadkowe produkty, otrzymywane przy dystylacji spirytusu surowego.

§ 5. Detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, w rozumieniu ustawy przeciwalkoholowej stanowi sprzedaż takich napojów w ilościach określonych w art. 75 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289).

§ 6. Za miejsca detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych w znaczeniu art. 3 ustawy ustawy uważać należy koncesjonowane zakłady detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości ponad $4^1/_2$ % alkoholu, zarówno z wyszynkiem, jak bez wyszynku.

§ 7. Ustala się następujące kontyngenty miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych dla poszczególnych województw:

1)	woj.	białostockie	600
2)	„	kieleckie	1100
3)	„	krakowskie	2050
4)	„	lubelskie	800
5)	„	lwowskie	2150
6)	„	łódzkie	925
7)	„	nowogródzkie	375
8)	„	poleskie	350
9)	„	pomorskie	1450
10)	„	poznańskie	2700
11)	„	stanisławowskie	800
12)	„	śląskie	3000
13)	„	tarnopolskie	1000
14)	„	warszawskie	975
15)	„	wileńskie	425
16)	„	wołyńskie	725
17)	m. st.	Warszawa	575

Ilość obecnie istniejących w poszczególnych województwach miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych powinna być najdalej do dnia 1 lipca 1932 r. dostosowana do normy, ustalonej w niniejszym paragrafie.

§ 8. Izby skarbowe w porozumieniu z właściwymi wojewodami i po zasięgnięciu opinji właściwych wydziałów wojewodzkich względnie komisyj do walki z alkoholizmem podzielą w terminie do dnia 1 października 1931 r. ustalone w § 7 niniejszego rozporządzenia kontyngenty detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych na poszczególne miasta i gminy wiejskie. Przy powyższym rozdziale należy uwzględnić miasta i gminy wiejskie, w których obowiązuje zakaz sprzedaży napojów

alkoholowych, zawierających więcej niż $4^1/_2\%$ alkoholu. O odpowiednie ilości zmniejsza się czas, na czas trwania uchwał o zakazie, kontyngent wojewodzki określony w § 7 niniejszego rozporządzenia.

Ustalone dla poszczególnych miast i gmin wiejskich ilości miejsc sprzedaży będą podane do publicznej wiadomości w drodze obwieszczeń we właściwych Dziennikach Wojewódzkich.

Przy zmianach terytorjalnych w podziale wojewódzkim dane terytorjalne jednostki administracyjne (miasta, gminy wiejskie) zachowują swoje kontyngenty miejsc sprzedaży napojów alkoholowych, odpowiednio powiększając, względnie zmniejszając, ustalone w § 7 kontyngenty wojewódzkie.

§ 9. Restauracją kolejową w rozumieniu art. 4 ustawy jest przedsiębiorstwo gastronomiczne, znajdujące się na dworcu kolejowym, upoważnione i obowiązane do podawania wszelkich potraw gorących, natomiast bufetem kolejowym, jest przedsiębiorstwo, które może podawać tylko zimne potrawy, oraz ciepłe przekąski i napoje.

§ 10. Węzłową jest stacja, leżąca na styku dwóch linji kolejowych, zarówno — normalno jak wąskotorowych.

Graniczną jest ostatnia stacja, leżąca na terytorjum Rzeczypospolitej, na której przeprowadza się odprawę paszportową i celną. Końcową jest ostatnia stacja danej linji kolejowej, niełączącej się z inną linją kolejową.

§ 11. Restauracjom i bufetom kolejowym nie wolno podawać (wynosić) napojów alkoholówych, zawierających więcej niż $4^1/_2\%$ alkoholu, do pociągów i wogóle poza lokal restauracyjny, względnie bufetowy; podawanie przez wagony restauracyjne takich napojów do spożycia poza samym wagonem restauracyjnym jest również niedozwolone.

§ 12. Sprzedaż i podawanie przez restauracje i bufety kolejowe napojów alkoholowych, zawierających ponad $4^1/_2\%$ alkoholu jest zakazane.

a) w dni święteczne od godziny 6-ej do 14-ej,

b) po upływie pół godziny po odejściu lub przejeździe ostatniego pociągu wieczorowego względnie nocnego pociągu osobowego i wcześniej niż na godz. przed przyjazdem lub odejściem pierwszego pociągu osobowego rano.

§ 13. Wyszynk napojów alkoholowych, zawierających ponad $4^1/_2\%$ alkoholu, w wagonach restauracyjnych dozwolony jest w tych godzinach, w ciągu w których wagon restauracyjny włączony jest do pociągu, którego pasażerowie mają z niego korzystać — z tem jednak, że wyszynk nie może być rozpoczęty wcześniej, niż po 15 minutach od chwili odjazdu pociągu ze stacji wyjściowej, względnie ze stacji, na której wagon restauracyjny został do pociągu włączony; oraz winien być zakończony na 15 minut przed przybyciem na stację końcową, lub stację na której dany wagon restauracyjny zostaje od pociągu odczepiony.

§ 14. Koncesje na detaliczną sprzedaż napojow alkoholowych w restauracjach i bufetach kolejowych wydawane będą na czas trwania umowy o dzierżawę danej restauracji lub bufetu kolejowego. Z chwilą wygaśnięcia umowy koncesja na sprzedaż napojów alkoholowych w restauracji, względnie bufecie kolejowym, wygasa równocześnie bez osobnego wypowiedzenia lub powiadomienia ze strony władz skarbowych.

§ 15. W portach lotniczych i na stacjach autobusowych nie mogą się mieścić miejsca sprzedaży napojów alkoholowych, zawierających ponad $4^1/_2$ alkoholu.

§ 16 Głosowanie powszechne mieszkańców gminy, przewidziane w art. 6 ustawy, jest tajne, rowne i bezpośrednie, a odbywa się w drodze składania do opieczętowanej przez komisję plebiscytową urny przez uprawnionych do głosowania białej kartki z napisem w języku polskim „zakaz“ lub „sprzedaż“, odbytym mechanicznie lub pisanym ręcznie. Kartki z napisem „zakaz“ uważa się jako óddane za wprowadzeniem zakazu sprzedaży napojów alkoholowych w gminie, kartki zaś z napisem „sprzedaż“, jako oddane przeciw wprowadzeniu takiego zakazu.

§ 17. Przy przeprowadzaniu głosowania powszechnego mieszkańców z artykulu 6 ustawy, zarząd gminy: a) sprawdza legalność zgłoszonego żądania przeprowadzenia głosowania powszechnego i zawiadamia o tem właściwą władzę nadzorczą w ciągu dni 14 od dnia otrzymania żądania; b) sporządza listę uprawnionych do głosowania w ciągu dni 14 od dnia utrzymania uchwały rady gminnej, względnie żądania mieszkańców c) wyznacza jeden lub więcej obwodów głosowania, oraz lokal głosowania dla każdego obwodu, bacząc na to, aby żaden obwód nie liczył więcej niż 3000 uprawnionych do głosowania, oraz, by żaden z uprawnionych do głosowania nie miał dalej od miejsca zamieszkania do lokalu głosowania, aniżeli 3 klm.

W gminach zbiorowych należy ustalić obwody głosowania możliwie dla każdej miejscowości, jednak łączenie kilku osad w jeden obwód głosowania jest dopuszczalne.

C. d. n.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8